

Streszczenie

Niniejsze opracowanie zostało poświęcone zagadnieniu funkcji sygnalizacyjnej Trybunału Konstytucyjnego oraz jej roli w procesie prawotwórczym. Od rozpoczęcia swojej działalności w 1986 r., polski sąd konstytucyjny jest wyposażony w szereg powiązanych ze sobą funkcjonalnie kompetencji do sygnalizowania nieprawidłowości w systemie prawa. Składają się one na funkcję sygnalizacyjną Trybunału Konstytucyjnego i stanowią dopełnienie realizowanej przez niego funkcji kontrolnej. Trybunał Konstytucyjny jest zobowiązany do informowania Sejmu i Senatu oraz innych organów władzy państwowej o istotnych problemach wynikających ze swojej działalności i orzecznictwa, a także sygnalizowania Sejmowi i Senatowi oraz innym organom stanowiącym prawo o istnieniu uchybień i luk w systemie prawa, których usunięcie jest niezbędne do zapewnienia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Praca stanowi próbę kompleksowego ujęcia i uporządkowania zagadnień dotyczących funkcji sygnalizacyjnej Trybunału Konstytucyjnego: określenia charakteru ustrojowego kompetencji sygnalizacyjnej, wyróżnienia i usystematyzowania poszczególnych kompetencji sygnalizacyjnych, scharakteryzowania ich, zbadania ich genezy oraz dokonania analizy sposobu korzystania z nich przez Trybunał, przede wszystkim w formie postanowień sygnalizacyjnych.

Słowa kluczowe

prawo konstytucyjne, Trybunał Konstytucyjny, sygnalizacja, funkcja sygnalizacyjna,
postanowienie sygnalizacyjne, luka w prawie, uchybienie w prawie

Tytuł pracy w języku angielskim

Signaling Function of the Polish Constitutional Tribunal

